

רבינו חננאל

לח:

גופו מצבב. על שם שהיתה^(ש) עמוקה נראה שמשם לוקח ולכן נעשה מזולה: **וראשו מארץ ישראל**. שהיא גבוהה וחשובה מכל הארצות: **ואיזבירו**. **ידיו ורגליו: משאר ארצות**. מכל העולם כדילף לעיל [ע"פ]: **מאקרא דאגמא**. בצבב הוא והוא עמוק מאלד: **כל ילין**. לינת לילה: **עד זקנה**. כל ימיו [אסכלנלן]: **מסוף העולם ועד סופו הים**. ארכו: **כרא אדם** ^(א) **מקלס הארץ**. מקלס עד קלס: **אחור וקדם**. שני זורות 17 **פרלופין** (בכרות דף קפא): **על הארץ ולמקלס השמים**. כלומר עומד בצרך וראשו מגיע השמימה: **ולי מה יקרו רעיד אל**. בטר גלמי ראו עיניך

וירדו ארבעה. אדם וחוו וקין ומיוממו אכל הנל לא נולד צלותו פעם כדכתיב (בראשית ד) **ותוסף ללדת ושני תימוות נולדו עמו דדריש צבראשית רבה מדכתיב** (שם) **את אחיו את הצלי:** ^(ש) **דוורמז**

נודווגה לו חוה שמינית עלו למטה שנים וירדו ארבעה תשיעית נצטווה שלא לאכול מן האילן עשירית סרה אחת עשרה נידון שתים עשרה נטרד והלך לו שנאמר יאדם ביקר כל ילין ^(א) אמר רמי בר חמא אין חיה רעה שולטת באדם אלא אם כן נדמה לו כבהמה שנאמר ינמשל כבהמות נדמו: (שע"ה בסו"ף ארמ"י סימן) אמר רב יהודה א"ר בשעה שבקש הקב"ה לבראות את האדם ברא כת אחת של מלאכי השרת אמר להם רצונכם ינעשה אדם בצלמנו אמרו לפניו רבש"ע מה מעשיו אמר להן כך וכך מעשיו אמרו לפניו רבש"ע מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו (הושעיט אצבעו קטנה ביניהן וישרפם וכן כת שניה כת שלישיית (אמרו לפניו רבש"ע ראשונים שאמרו לפניך מה הועילו כל העולם כולו שלך הוא כל מה שאתה רוצה לעשות בעולמך עשה כיון שהגיע לאנשי דור המבול ואנשי דור הפלגה שמעשיהן מקולקלין אמרו לפניו רבש"ע לא יפה אמרו ראשונים לפניך אמר להן יועד זקנה אני הוא ועד שיביה אני אסכול וגו' אמר רב יהודה אמר רב (אדם הראשון מסוף העולם ועד סופו היה שנאמר ילמן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים כיון שסרה הניח הקדוש ברוך הוא ידו עליו ומיעטו שנאמר יאחור וקדם צרתני ותשת עלי כפך אמר ר"א

אדם הראשון מן הארץ עד לרקיע היה שנאמר למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ^(א) (עד קצה השמים) כיון שסרה הניח הקב"ה ידו עליו ומיעטו שנאמר אחור וקדם צרתני וגו' קשו קראי אהרדי אירי ואירי חדא מידה היא ואמר רב יהודה אמר רב אדם הראשון בלשון ארמי ספר שנאמר יולי מה יקרו רעיד אל והיינו (דאמר ריש לקיש מאי דכתיב יזה ספר תולדות אדם מלמד שהראהו הקב"ה דור דור ודורשיו דור דור וחכמיו כיון שהגיע לדורו של רבי עקיבא שמח בתורתו ונתעצב במיתתו (אמר ולי מה יקרו רעיד אל ואמר רב יהודה אמר רב אדם הראשון מין היה שנאמר יויקרא ה' אלהים אל האדם ויאמר לו איכה אן נמה לבך רבי יצחק אמר מושך בערלתו היה כתיב הכא יוהמה כאדם עברו ברית וכתיב התם יאת בריתי הפר רב נחמן אמר כופר בעיקר היה כתיב הכא עברו ברית וכתיב התם יאת בריתי הפר (אמר על אשר עזבו את ברית ה' (אלהי אבותם) יתנן התם ר"א אומר הוי שקוד ללמוד תורה ודע מה שתשיב לאפיקורוס אמר ר' יוחנן ל"ש אלא אפיקורוס (של) עובדי כוכבים אבל אפיקורוס ישראל כ"ש דפקר מפי א"ר יוחנן כ"מ שפקרו המינים תשובתן בצידן ינעשה אדם בצלמנו (ואומר) יויברא אלהים את האדם בצלמו יהבה נרדה ונבלה שם שפתם יוירד ה' לראות את העיר ואת המגדל יכי שם נגלו אליו האלהים ילאל העונה אותי ביום צרתי יכי מני גידול אשר לו אלהים קרובים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו יומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלאו אלהים לפדות לו לעם יעד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתיב הנך למה לי כדרבי יוחנן דא"ר יוחנן אין הקב"ה עושה דבר אא"כ נמלך בפמליא של מעלה שנאמר יבגזירת עיריין פתגמא ובמאמר קדישין שאילתא התינח כוליה עד די כרסון רמיו מאי איכא למימר (אמר לו ואחד לדוד דתניא אחד לו ואחד לדוד דברי ר"ע א"ל ר' יוסי עקיבא עד מתי אתה עושה שכינה חול אלא אחד לדין ואחד לצדקה קבלה מיניה או לא קבלה מיניה ת"ש דתניא אחד לדין ואחד לצדקה דברי ר"ע יא"ל ר' אלעזר בן עזריא עקיבא (אמר לך אצל הגדה כלך אצל נגעים ואהלות אלא אחד לכסא ואחד לשרפרף כסא לישב עליו שרפרף להדום רגליו אמר רב נחמן האי מאן דידע לאהדורי למינים כרב אידית ליהדר ואי לא לא ליהדר אמר ההוא מינא לרב אידית כתיב יואל משה אמר עלה אל ה' עלה אלי מיבעי ליה א"ל זהו מטטרון ששמו כשם רבו דכתיב יכי שמי בקרבו אי הכי ניפלחו ליה כתיב יאל תמר בו אל תמירני בו אם כן לא ישא לפשעכם למה לי א"ל הימנותא בידן דאפילו בפרוונקא נמי לא קבילניה דכתיב יויאמר אליו אם אין פניך הולכים וגו' אמר ליה ההוא מינא לר' ישמעאל בר' יוסי כתיב יוה' המטיר על סדום ועל עמורה עקיבא (אמר לך אצל הגדה כלך אצל נגעים ואהלות אלא אחד לכסא ואחד לשרפרף כסא לישב עליו שרפרף להדום רגליו אמר רב נחמן האי מאן דידע לאהדורי למינים כרב אידית ליהדר ואי לא לא ליהדר אמר ההוא מינא לרב אידית כתיב יואל משה אמר עלה אל ה' עלה אלי מיבעי ליה א"ל זהו מטטרון ששמו כשם רבו דכתיב יכי שמי בקרבו אי הכי ניפלחו ליה כתיב יאל תמר בו אל תמירני בו אם כן לא ישא לפשעכם למה לי א"ל הימנותא בידן דאפילו בפרוונקא נמי לא קבילניה דכתיב יויאמר אליו אם אין פניך הולכים וגו' אמר ליה ההוא מינא לר' ישמעאל בר' יוסי כתיב יוה' המטיר על סדום ועל עמורה גפרית ואש מאת ה' מאתו מיבעי ליה א"ל ההוא כוכב שבקיה אנא מהדרנא ליה דכתיב יויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך נשיי מיבעי ליה אלא משתעי קרא הכי אמר ר' מאיר בפירקיה הוה דריש תילתא שמעתא תילתא אגדתא תילתא מתלי ואמר ר' יוחנן ג' מאות משלות שועלים היו לו לרבי מאיר ואנו אין לנו אלא שלש

גופו מבבל וראשו מארץ ישראל ומישאר ארצות עגבותיו א"ר אחא מאקרא דאגמא א"ר ^(א) יוחנן בר חנינא ^(א) שתים עשרה שעות הוי היום שעה ראשונה הוצבר עפרו שניה נעשה גולם שלישיית נמתחו אבריו רביעית נזרקה בו נשמה חמישית עמד על רגליו ששית קרא שמות שביעית נדווגה לו חוה שמינית עלו למטה שנים וירדו ארבעה תשיעית נצטווה שלא לאכול מן האילן עשירית סרה אחת עשרה נידון שתים עשרה נטרד והלך לו שנאמר יאדם ביקר כל ילין ^(א) אמר רמי בר חמא אין חיה רעה שולטת באדם אלא אם כן נדמה לו כבהמה שנאמר ינמשל כבהמות נדמו: (שע"ה בסו"ף ארמ"י סימן) אמר רב יהודה א"ר בשעה שבקש הקב"ה לבראות את האדם ברא כת אחת של מלאכי השרת אמר להם רצונכם ינעשה אדם בצלמנו אמרו לפניו רבש"ע מה מעשיו אמר להן כך וכך מעשיו אמרו לפניו רבש"ע מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו (הושעיט אצבעו קטנה ביניהן וישרפם וכן כת שניה כת שלישיית (אמרו

לפניו רבש"ע לא יפה אמרו ראשונים לפניך אמר להן יועד זקנה אני הוא ועד שיביה אני אסכול וגו' אמר רב יהודה אמר רב (אדם הראשון מסוף העולם ועד סופו היה שנאמר ילמן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים כיון שסרה הניח הקדוש ברוך הוא ידו עליו ומיעטו שנאמר יאחור וקדם צרתני ותשת עלי כפך אמר ר"א

אדם הראשון מן הארץ עד לרקיע היה שנאמר למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ^(א) (עד קצה השמים) כיון שסרה הניח הקב"ה ידו עליו ומיעטו שנאמר אחור וקדם צרתני וגו' קשו קראי אהרדי אירי ואירי חדא מידה היא ואמר רב יהודה אמר רב אדם הראשון בלשון ארמי ספר שנאמר יולי מה יקרו רעיד אל והיינו (דאמר ריש לקיש מאי דכתיב יזה ספר תולדות אדם מלמד שהראהו הקב"ה דור דור ודורשיו דור דור וחכמיו כיון שהגיע לדורו של רבי עקיבא שמח בתורתו ונתעצב במיתתו (אמר ולי מה יקרו רעיד אל ואמר רב יהודה אמר רב אדם הראשון מין היה שנאמר יויקרא ה' אלהים אל האדם ויאמר לו איכה אן נמה לבך רבי יצחק אמר מושך בערלתו היה כתיב הכא יוהמה כאדם עברו ברית וכתיב התם יאת בריתי הפר רב נחמן אמר כופר בעיקר היה כתיב הכא עברו ברית וכתיב התם יאת בריתי הפר (אמר על אשר עזבו את ברית ה' (אלהי אבותם) יתנן התם ר"א אומר הוי שקוד ללמוד תורה ודע מה שתשיב לאפיקורוס אמר ר' יוחנן ל"ש אלא אפיקורוס (של) עובדי כוכבים אבל אפיקורוס ישראל כ"ש דפקר מפי א"ר יוחנן כ"מ שפקרו המינים תשובתן בצידן ינעשה אדם בצלמנו (ואומר) יויברא אלהים את האדם בצלמו יהבה נרדה ונבלה שם שפתם יוירד ה' לראות את העיר ואת המגדל יכי שם נגלו אליו האלהים ילאל העונה אותי ביום צרתי יכי מני גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו יומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלאו אלהים לפדות לו לעם יעד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתיב הנך למה לי כדרבי יוחנן דא"ר יוחנן אין הקב"ה עושה דבר אא"כ נמלך בפמליא של מעלה שנאמר יבגזירת עיריין פתגמא ובמאמר קדישין שאילתא התינח כוליה עד די כרסון רמיו מאי איכא למימר (אמר לו ואחד לדוד דתניא אחד לו ואחד לדוד דברי ר"ע א"ל ר' יוסי עקיבא עד מתי אתה עושה שכינה חול אלא אחד לדין ואחד לצדקה קבלה מיניה או לא קבלה מיניה ת"ש דתניא אחד לדין ואחד לצדקה דברי ר"ע יא"ל ר' אלעזר בן עזריא עקיבא (אמר לך אצל הגדה כלך אצל נגעים ואהלות אלא אחד לכסא ואחד לשרפרף כסא לישב עליו שרפרף להדום רגליו אמר רב נחמן האי מאן דידע לאהדורי למינים כרב אידית ליהדר ואי לא לא ליהדר אמר ההוא מינא לרב אידית כתיב יואל משה אמר עלה אל ה' עלה אלי מיבעי ליה א"ל זהו מטטרון ששמו כשם רבו דכתיב יכי שמי בקרבו אי הכי ניפלחו ליה כתיב יאל תמר בו אל תמירני בו אם כן לא ישא לפשעכם למה לי א"ל הימנותא בידן דאפילו בפרוונקא נמי לא קבילניה דכתיב יויאמר אליו אם אין פניך הולכים וגו' אמר ליה ההוא מינא לר' ישמעאל בר' יוסי כתיב יוה' המטיר על סדום ועל עמורה עקיבא (אמר לך אצל הגדה כלך אצל נגעים ואהלות אלא אחד לכסא ואחד לשרפרף כסא לישב עליו שרפרף להדום רגליו אמר רב נחמן האי מאן דידע לאהדורי למינים כרב אידית ליהדר ואי לא לא ליהדר אמר ההוא מינא לרב אידית כתיב יואל משה אמר עלה אל ה' עלה אלי מיבעי ליה א"ל זהו מטטרון ששמו כשם רבו דכתיב יכי שמי בקרבו אי הכי ניפלחו ליה כתיב יאל תמר בו אל תמירני בו אם כן לא ישא לפשעכם למה לי א"ל הימנותא בידן דאפילו בפרוונקא נמי לא קבילניה דכתיב יויאמר אליו אם אין פניך הולכים וגו' אמר ליה ההוא מינא לר' ישמעאל בר' יוסי כתיב יוה' המטיר על סדום ועל עמורה גפרית ואש מאת ה' מאתו מיבעי ליה א"ל ההוא כוכב שבקיה אנא מהדרנא ליה דכתיב יויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך נשיי מיבעי ליה אלא משתעי קרא הכי אמר ר' מאיר בפירקיה הוה דריש תילתא שמעתא תילתא אגדתא תילתא מתלי ואמר ר' יוחנן ג' מאות משלות שועלים היו לו לרבי מאיר ואנו אין לנו אלא שלש

אחד דיני ממונות פרק רביעי סנהדרין

גופו מצבב. על שם שהיתה^(ש) עמוקה נראה שמשם לוקח ולכן נעשה מזולה: **וראשו מארץ ישראל**. שהיא גבוהה וחשובה מכל הארצות: **ואיזבירו**. **ידיו ורגליו: משאר ארצות**. מכל העולם כדילף לעיל [ע"פ]: **מאקרא דאגמא**. בצבב הוא והוא עמוק מאלד: **כל ילין**. לינת לילה: **עד זקנה**. כל ימיו [אסכלנלן]: **מסוף העולם ועד סופו הים**. ארכו: **כרא אדם** ^(א) **מקלס הארץ**. מקלס עד קלס: **אחור וקדם**. שני זורות 17 **פרלופין** (בכרות דף קפא): **על הארץ ולמקלס השמים**. כלומר עומד בצרך וראשו מגיע השמימה: **ולי מה יקרו רעיד אל**. בטר גלמי ראו עיניך כתיב אותו מזמור וציצירת אדם מדבר: **לדוקיט הים**. נטוה לעבודת כוכבים: **שקוד**. מהיר חזק: **כדי שסדע להשיב לאפיקורוס**. הבא להביא ראה מן המורה לדברי הלדוקיט: **כל שכן דפקר טפי**. שהרי הכיר וכפר וממוך כך מדקדק ולא מוכל להשיבו דבר המוקוצל לו: **שפקרו הלדוקיט**. שמצינאן ראה מן המורה להפקירן: **ויברא יחיד**. העונה. לשון יחיד: **אשר כלנו אלהים לפדום לו**. הרי לשון יחיד: **עד דכרסון רמיו**. נתישצו הכלסות דמשמע שנים: **כסיו ציה ופסיק יומין יסיו**. יחיד: **הנך למה לי**. למה נכתב כלשון רבים: **כדרבי יוחנן**. שהכל צענט פמליא שלו: **שכינה חול**. שאתה מושיב בשר ודם אלנו: **וזו מטטרון**. הוא אמר עלה אל ה': **ששמו כשם רבו**. ה' לפיך לא הזכיר שמו וכתב סתם: **אם כן לא ישא לפשעכם**. לא יכול לסלות לפשעכם ומה יתרון צו: **אמר ליה הימנוסא צידן**. שאין צו כה לשאת פשעינו ולנו נמי מאסנוסו ומילנו לקבלו אפילו לפרוונקא שלים מזולא ומצינא: **שמיע** לי. שהמקרא הזה משונה לזה:

אבות מהיך יחיד: עד דכרסון רמיו. נתישצו הכלסות דמשמע שנים: כסיו ציה ופסיק יומין יסיו. יחיד: הנך למה לי. למה נכתב כלשון רבים: כדרבי יוחנן. שהכל צענט פמליא שלו: שכינה חול. שאתה מושיב בשר ודם אלנו: וזו מטטרון. הוא אמר עלה אל ה': ששמו כשם רבו. ה' לפיך לא הזכיר שמו וכתב סתם: אם כן לא ישא לפשעכם. לא יכול לסלות לפשעכם ומה יתרון צו: אמר ליה הימנוסא צידן. שאין צו כה לשאת פשעינו ולנו נמי מאסנוסו ומילנו לקבלו אפילו לפרוונקא שלים מזולא ומצינא: שמיע לי. שהמקרא הזה משונה לזה:

אבות מהיך יחיד: עד דכרסון רמיו. נתישצו הכלסות דמשמע שנים: כסיו ציה ופסיק יומין יסיו. יחיד: הנך למה לי. למה נכתב כלשון רבים: כדרבי יוחנן. שהכל צענט פמליא שלו: שכינה חול. שאתה מושיב בשר ודם אלנו: וזו מטטרון. הוא אמר עלה אל ה': ששמו כשם רבו. ה' לפיך לא הזכיר שמו וכתב סתם: אם כן לא ישא לפשעכם. לא יכול לסלות לפשעכם ומה יתרון צו: אמר ליה הימנוסא צידן. שאין צו כה לשאת פשעינו ולנו נמי מאסנוסו ומילנו לקבלו אפילו לפרוונקא שלים מזולא ומצינא: שמיע לי. שהמקרא הזה משונה לזה:

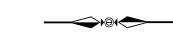
אבות מהיך יחיד: עד דכרסון רמיו. נתישצו הכלסות דמשמע שנים: כסיו ציה ופסיק יומין יסיו. יחיד: הנך למה לי. למה נכתב כלשון רבים: כדרבי יוחנן. שהכל צענט פמליא שלו: שכינה חול. שאתה מושיב בשר ודם אלנו: וזו מטטרון. הוא אמר עלה אל ה': ששמו כשם רבו. ה' לפיך לא הזכיר שמו וכתב סתם: אם כן לא ישא לפשעכם. לא יכול לסלות לפשעכם ומה יתרון צו: אמר ליה הימנוסא צידן. שאין צו כה לשאת פשעינו ולנו נמי מאסנוסו ומילנו לקבלו אפילו לפרוונקא שלים מזולא ומצינא: שמיע לי. שהמקרא הזה משונה לזה:

אבות מהיך יחיד: עד דכרסון רמיו. נתישצו הכלסות דמשמע שנים: כסיו ציה ופסיק יומין יסיו. יחיד: הנך למה לי. למה נכתב כלשון רבים: כדרבי יוחנן. שהכל צענט פמליא שלו: שכינה חול. שאתה מושיב בשר ודם אלנו: וזו מטטרון. הוא אמר עלה אל ה': ששמו כשם רבו. ה' לפיך לא הזכיר שמו וכתב סתם: אם כן לא ישא לפשעכם. לא יכול לסלות לפשעכם ומה יתרון צו: אמר ליה הימנוסא צידן. שאין צו כה לשאת פשעינו ולנו נמי מאסנוסו ומילנו לקבלו אפילו לפרוונקא שלים מזולא ומצינא: שמיע לי. שהמקרא הזה משונה לזה:

אבות מהיך יחיד: עד דכרסון רמיו. נתישצו הכלסות דמשמע שנים: כסיו ציה ופסיק יומין יסיו. יחיד: הנך למה לי. למה נכתב כלשון רבים: כדרבי יוחנן. שהכל צענט פמליא שלו: שכינה חול. שאתה מושיב בשר ודם אלנו: וזו מטטרון. הוא אמר עלה אל ה': ששמו כשם רבו. ה' לפיך לא הזכיר שמו וכתב סתם: אם כן לא ישא לפשעכם. לא יכול לסלות לפשעכם ומה יתרון צו: אמר ליה הימנוסא צידן. שאין צו כה לשאת פשעינו ולנו נמי מאסנוסו ומילנו לקבלו אפילו לפרוונקא שלים מזולא ומצינא: שמיע לי. שהמקרא הזה משונה לזה:

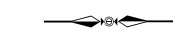
מסורת הש"ם

(א) בדיי אומא אסאח, (ב) אבות דריי פ"א ע"ש כמה שיעוים, (ג) שבת קמא: ע"ש, (ד) יומא כא:], (ה) הגדות אלו יש לכן סוד מלביני, (ו) חגיגה יב, (ז) רש"ל מוסק זה, (ח) ע"ז ה, (ט) ג"ל ואמרן, (י) רש"ל מוסק זה, (יא) ג"ל אלהיסם, (יב) אבות פ"ב מי"ד, (יג) חגיגה יד, (יד) גלקמן פו: חגיגה יד,], (טו) נפי פירשיי גלקמן פו: ד"ה מדברותך, (טז) נצפ"י: שהיא, (יז) כס"א: מין, (יח) כס"א: מיטת, (יט) כס"א: המינים, (כ) וועי העיט יצמות סב. ד"ה מיט דר' נתן אליבי ד"ש דכמיט וכו',]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כרא אדם ולמקצה השמים מקלס ועד קלס:

מוסף רש"י

נמשל כבהמות נדמו. מי שמה מוסלת צו צידוע שבהמה דממה (שבת קמא): מסוף העולם ועד סופו היה. כשהיה שוכב היה ראשו למולח ורגליו למעט (חגיגה יב). על הארץ ולמקצה השמים. על הארץ היה ומגיע לשמים (שם). אחור וקדם צרתני. שמי פעמים לרפמי, מחלה גבוה ולבסוף שכל (שם). כלך אצל נגעים ואהלות. חל מדברין עד שמגיע אלא נגעים ואהלות שכן הלכות ענוקות (חגיגה יד). גלגוסת: כלך מדבורותיך) מנע מדברך ופנה להלכות נגעים ואהלות שכן ממונים וכתס אתה ממודל ולא כהגדה (לקמן סו: גלגוסת: כלך מדבורותיך).

תורה אור השלם

- ↑ ואדם ביקר כל ילין נמשל בבהמות נדמו. תהלים מט יג
- ↑ ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו בדמותנו ויִרְדּוּ בְּדֹגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְבִהֵמָה וּבְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׁ עַל הָאָרֶץ: בראשית א כו
- ↑ מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו: תהלים ח ה
- ↑ ועד זקנה אני הוא ועד שיביה אני אסכל אני עשיתי ואני אשא ואני אסכל ואמלט: ישעיהו מו ד
- ↑ כי שאל קא קלימים ארשנים אשר יהיו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנזקה בדרך הגדול הוה או הנשמע כבודה: דברים ד לב
- ↑ אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכבי: תהלים קלט ה
- ↑ חללים קלט ה

העם הזה בקרבי אתה יושב. והוא אמר עלה אל ה' א"ל אי הכי ששמו בקרבו פלחו ליה. א"ל את תמר בו כתיב דמשמע אל תמירני בו כי לא ישא לפשעכם ששמי בקרבו כלומר הוא יודע כי שמי אל קנא ונוקם. נוקם ה' ובעל חמה לפיכך לא ישא לפשעכם א"ל הימנותא כלומר בשבועה אפי' כפרוונקא שהוא כתייר לא קיבלנוהו כדכתיב ויאמר אליו אם אין פניך הולכים אל תעלנו מזה. א"ל מינא לר' ישמעאל בר' יוסי כתיב וחי' המטיר על סדום ועל עמורה גפרית ואש מאת ה' מאתו מיבעי ליה למימר. א"ל ההוא כוכב ואמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך. נשיי מיבעי ליה למימר אלא משתעי קרא הכי. הכא נמי משתעי קרא הכי. א"ר יוחנן כי הוה דריש ר' מאיר כפרקא הוה דריש תלתא שמעתא תלתא אגדתא מחלי ושי' משלות

- ↑ ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אֱחִיזר: בראשית יא ג
- ↑ בי מי גידל אשר לו אלהים קרבים אליו בין אלהינו בכל קראנו אליו: דברים י ד
- ↑ מפני עמך אשר פדית לך ממצרים וגוים ואלהיו: שמואל ב ז כג
- ↑ ומאמר קדישין שאלתא עד דברית די ירדעון תיאד די שליש עקלאה במלכות אנשא ולמן די יצבא יתגבה ושפל אנשים וקים עלה: דניאל ד יד
- ↑ השמר מפניו ושמע בקול אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו: שמות כג כא
- ↑ מאת יי מן השמים: בראשית יט כד 26. ויאמר למך לקשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך התאנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וקלד לחברתי: בראשית ד כג